

ритен на кораблетрошеніето, тогасъ кога нѣмъ минѣваме да стигнеме на Сѣхо.“

Япекидъ погледа презъ шатера, и видѣ едно лице отъ оныи, дѣто бѣха въ ладіата съ мѣзиката, който лице бѣше сестра мѣ заедно съ годеника си, и вожатѣна. Послѣ излезоха на Сѣхо близо до една малка оулица съ къщи малки, кѣнто са простираха камто рѣката; оставиха тамъ ладіата, и Олинтъ тръгна напредъ, и повѣде дръгара си презъ дръги малки оулицы до една къща, на колто братата бѣха заключены, и колто бѣше по голѣма отъ близосѣданыте къщи. Олинтъ оудари три пѣти, и братата са отключиша, и като влезе съ Япекидъ пакъ са заключиша.

Минаха презъ една сала празна, и дойдоха до една камара, колто бѣше отъ задъ съ братата заключены, и колто приемишваше свѣтлина само презъ единъ прозорциъ, който бѣше надъ братата. Олинтъ оудари три пѣти въ тѣя врата, и рече:

„Миръ съ васъ!“

Единъ гласъ отъ вътре го попыта:

„Миръ съ кого?“

„Съ вѣрныте, рече Олинтъ.“ И братата са отключиша.

Дванадесать до четиринадесать человекъ бѣха сѣднали въ полкрѣгъ; сичките тѣи сѣдѣ-